

[Kjeld Olesen]

henfaldt til henrykkelse over sin egen fremgang end til målbevidst at give sig i kast med at løse problemerne.

Under valgkampen søgte socialdemokraterne at få tilslutning til deres helhedsplan. Den står stadig væk ved magt, fordi den har de elementer, der er nødvendige for de langsigtede løsninger, og fordi det er den eneste samlede plan, hvis løsninger står i forhold til problemernes omfang.

Det er her i folketinget, afgørelserne skal træffes, og det vil være her i folketinget, socialdemokratiet fortsat vil yde sit bidrag til at løse problemer, som har fået lov til at vokse sig unødigt store, fordi mandatantal blev et mål for dem, der burde vise ansvar. Så må vi andre vise dette ansvar.

Heinesen (S):

Regeringens finanslovsforslag er meget urealistisk. Det skyldes især tre forhold. For det første indeholder det forslag til nedskæringer og afgiftsforhøjelser, som i vid udstrækning stadig savner tilslutning fra et flertal. For det andet er væsentlige udgiftsposter underbudgetteret. For det tredje indeholder finanslovsforslaget betydelige besparelser, om hvilke regeringen ikke aner hvordan de konkret skal gennemføres.

Finanslovsforslaget afspejler den ansvarlighed, som regeringen udviste, da den gennemførte en skattelettelse, uden at den sikrede sig et politisk flertal, som ville skaffe den dækning i form af de besparelser og afgiftsforhøjelser, som regeringen selv anså for nødvendige. End ikke septemberforligspartierne har kunnet enes om en konkretisering af nedskæringer og afgifter, hverken før valget, under valgkampen eller efter valget. Det er først og fremmest regeringens ansvar. Resultatet er, at regeringens finanslovsforslag mangler et flertal bag nedskæringer og afgiftsforhøjelser til i hvert fald 1,8 mia. kr.

Vi håber, at regeringen ikke får et flertal for disse poster, for vi anser dem for at være skadelige.

Socialdemokratiet tager afstand også fra regeringens sidste forslag til nedskæring af børnetilskuddet. For det første er vi imod, at børnetilskuddet nedskæres for alle indkomster, også de laveste, og dernæst mener vi, at indkomstgradueringen begynder alt

for langt nede på indkomstskalaen. Forslaget rammer ganske almindelige indkomster på netop de indkomstrin, hvor vi har de største problemer med sammenfald af skattestigninger og aftrapning af sociale ydelser, herunder boligsikringen.

Socialdemokratiet afviser ligeledes fortsat en lang række af regeringens forslag, som også rammer de lave indkomster, herunder forslagene om en forhøjelse af nogle fødevarerpriser, medicinpriser, eltaksterne og betalingen for voksenundervisningen.

Regeringen burde opgive disse og andre socialt urimelige forslag, som tillige vil forøge den katastrofalt store arbejdsløshed.

I den redegørelse fra regeringens økonomiske sekretariat, som ledsager finanslovsforslaget, forventer man kun en begrænset forbrugsstigning i 1975 til trods for skattelettelsen, ligesom man regner med, at en del af efterspørgselsstigningen vil blive dækket af lagerreduktioner. Det medfører et fortsat lavt produktionsniveau og en arbejdsløshed i 1975, som næppe afviger meget fra arbejdsløsheden i 1974, siger man, og det skal uden tvivl være en realistisk vurdering fra det økonomiske sekretariat af virkningerne af regeringens økonomiske politik. Det er således efter vor opfattelse ikke nødvendigt at gennemføre den forbrugsbegrænsning, som er indeholdt i disse regeringsforslag.

Endelig ville det utvivlsomt have en positiv virkning på arbejdsmarkedets forhandlinger, hvis regeringen frafaldt disse sociale nedskæringer og afgiftsforhøjelser.

På denne baggrund finder vi, at det er forsvarligt og fornuftigt at forøge kasseunderskuddet med det beløb, som disse forslag ville indbringe.

Men regeringen fastholder tilsyneladende sine hidtidige forslag om sociale nedskæringer, og den foreslår endog yderligere nedskæringer i de sociale ydelser. Regeringens sidste forslag går ud på at nedskære sygesikringslovens tilskud til briller og bandager og sådan nogen ting med 50 mill. kr.

På det sociale område er regeringens opfindsomhed stor, men på landbrugsområdet er idérigdommen meget begrænset. Jeg skal blot nævne et enkelt eksempel. I det sidste finanslovsforslag var det forudsat, at indtægterne ved kontrollen i forbindelse med udførsel af kød m. v. skulle dække 2/3 af udgifterne i 1975-76 og hele udgiften i